

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Det er et underligt forsøg på at argumentere udenom og stille et ikkespørgsmål.

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at jeg den 6. maj – uagtet det ikke var min forpligtelse – har oversendt den meget omtalte erklæring. I denne erklæring kan man orientere sig om hele det pågældende afsnit, som hr. Løgstrup Madsen kun citerer delvis, og her kan man overbevise sig om det meget væsentlige, at bestyrelsen allerede har reageret på den påtalte uoverensstemmelse med hensyn til de konkurrencefremmende retningslinjer. Dermed er Folketinget 100 pct. informeret om, hvad der ligger i Price Waterhouse-erklæringen til trafikministeren, og det er sket allerede på et så tidligt tidspunkt som den 6. maj.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 215

6) Til arbejdsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren bekræfte, at Danmark ifølge artikel 1, stk. 2, i FN's konvention om afskaffelse af enhver form for racediskrimination er berettiget til at gøre forskel på egne og fremmede statsborgere, at en arbejdsgiver principielt kan foretrække en dansk statsborger frem for en udenlandsk ved ansættelse af en medarbejder, og vil ministeren præcisere denne bestemmelse over for arbejdsformidlingerne og Arbejdsmarkedsstyrelsen?«

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som jeg har redegjort for mange gange tidligere, er Danmark ifølge artikel 1, stk. 2, i FN's konvention om racediskrimination principielt berettiget til at gøre forskel på egne og fremmede statsborgere.

Jeg skal dog endnu en gang understrege, at det er en forudsætning, at forskelsbehandlingen ikke sker under henvisning til kriterierne i artikel 1, stk. 1, det vil sige, at forskelsbehandling ikke må være et udtryk for en indirekte diskrimination på grund af race, hudfarve, afstamning eller national eller etnisk oprindelse.

Jeg vil gerne gentage, at jeg har meget svært ved at forestille mig situationer, hvor det vil være lovligt at foretrække danske statsborgere frem for udenlandske, fordi statsborgerskabet meget sjældent vil være den reelle grund.

I alle de tilfælde, hvor forskelsbehandling reelt er begrundet i, at man foretrækker personer med dansk oprindelse, er det i hvert fald forbudt.

Cirkulæret om retningslinjer for formidling af ledige, som tilhører en etnisk minoritet m.v., af 13. november 1995 er ved at blive revideret, og da jeg kan forstå – ikke mindst på fru Pia Kjærsgaards mange spørgsmål til mig – at forskellen mellem »national oprindelse« og »statsborgerskab« stadig giver anledning til usikkerhed, vil der blive medtaget et særskilt afsnit i cirkulæret herom.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal takke for besvarelsen og sige, at jeg er helt enig med ministeren i de begrundelser for, at man ikke skal diskriminere og ikke skal gøre forskel, som ministeren fremkom med. Og så er jeg spændt på ministerens besvarelse af det næste spørgsmål, jeg har stillet i denne anledning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 216

7) Til arbejdsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren på foranledning af FN's konvention om afskaffelse af enhver form for racediskrimination, artikel 1, stk. 2, bede Arbejdsmarkedsstyrelsen om at meddele, at der intet diskriminerende er i at søge medarbejdere, der kan læse, tale og forstå dansk, at arbejdsgivere gerne må skrive dette i deres stillingsopslag, og at det også gælder stillingsopslag hos arbejdsformidlingen?«

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne understrege, at fru Pia Kjærsgaard har nævnt det særlige spørgsmål om sprogkundskaber i sit spørgsmål, og jeg vil gerne gentage – som jeg også gjorde sidste gang – at arbejdsgiverne gerne må stille relevante sprogkrav. Men hvis sprogkravene er et udtryk for indirekte diskrimination, er det forbudt. Jeg må også som sidste gang afstå fra at kommentere konkrete sager, som der ikke er henvist til i spørgsmålet.